

Ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ τοῦ Κωνσταντίνου οἰκογενείας κατήγετο καὶ ὁ Ἰάνος Λάσκαρις, ὁ ἐπικαλούμενος Ῥουδακηνός, ἀνὴρ ἐπὶ παιδείᾳ ὁμοῦ καὶ πολιτικῆ ἔμπειρία διακρινόμενος· ἐξαρχῆς δ' εὗρεν οὗτος πολλὴν ὑποδεξίωσιν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἐκ Μεδίκων Λαυρεντίου, παρ' οὗ ἀκολούθως ἐπέμφθη εἰς τὴν ἀνατολὴν πρὸς ἀγορὰν χειρογράφων καὶ ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Λαυρεντίου ἀπῆλθε, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ βασιλέως Καρόλου Η', εἰς Παρισίους, ὅπου ἐδίδαξε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ μετέπειτα ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΒ' ὡς πρέσβυς εἰς Ἑνετίαν· ἐκεῖθεν μετέβη ἐπὶ τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσει τοῦ πάπα Λέοντος Γ' εἰς Ῥώμην, ὅπου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ μιᾶς ἑλληνικῆς τυπογραφίας· καὶ πάλιν δὲ ὡς πρέσβυς ἀνέβη εἰς Γαλλίαν, καθ' ὃν χρόνον ἐβασίλευεν ἐν αὐτῇ ὁ Φραγκίσκος Α', καὶ παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα ἐστάλη εἰς Ἑνετίαν, ὅπου ἔμεινεν ἕως οὗ καὶ αὐθις ὁ πάπας Παῦλος Γ' τὸν ἐκάλεσεν εἰς Ῥώμην· ἀπέθανε δὲ, νοσήσας ἤδη καθ' ὁδόν, εὐθὺς μετὰ τὴν αὐτόσε ἀφίξιν του· εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἢ διὰ τύπου ἔκδοσις πολλῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀνθολογίας.

Εἶνε ἀξιοσημείωτος ἢ ἐν τῷ (ὑπὸ Ἰακώβου Ῥώτα ἐκδοθέντι) ἀπανθίσματι ἐπιστολῶν τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ ἀπαντωμένη (σελ. 125—126) κρίσις τούτου περὶ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων βυζαντινῶν φυγᾶδων, παραβαλλομένων πρὸς τοὺς τῶν ἀμέσως προηγηθέντων αἰῶνων πεπαιδευμένους Ἕλληνας, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἢ ὡς ἐκ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν τούτων εἰκασία του περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς διασώσεως τοῦ βυζαντινοῦ κράτους: «Εἰς τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα, λέγει, μόλις εὕρισκεις ἄξιον νὰ ὀνομασθῇ ἄλλον παρὰ τὸν Εὐστάθιον· ὁ δέκατος τρίτος εἶνε ἀκόμη πτωχότερος· ὁ δέκατος τέταρτος μέτριος· εἰς τὸν δέκατον πέμπτον (ὅτ' εὐρέθη ἡ τυπογραφία καὶ ἤρχισε νὰ κινήται πρὸς βελτίωσιν καὶ ἡ Ἰταλία) φαίνεται ἀληθῶς, ὅτι ἐγεινεν ὄχι εὐκαταφρόνητος ἀναλαμπὴ τοῦ χλωσμένου πυρός, ἢ ὁ-